

V roce 1785 napsal Schaller: "V Týnu je 33 domů a rozpadlá tvrz, někdejší sídlo rytířů z Týna, jejichž rod r.1660 Jindřichem z Týna vymřel."

Opevněná tvrz stávala u nynějšího domu čp.17. Dodnes jsou tu krásně zachovalé valy, tvořící hráz vodního příkopu, napájeného dříve jedním ramenem Lomnického potoka. Zmínka o ní je teprve z r.1408, kdy ji držel Václav z Týna. Jeho potomci měli ve znaku měšec. Vymřeli po třicetileté válce - r.1660 Jindřichem z Týna. Jindřich byl horlivý protestant. Svému vyznání zůstal věrný pravděpodobně i po vydání císařského dekretu. Za hranice neodešel, byl už příliš stár. Bylo mu dovoleno, aby až do konce života prodléval na své tvrzi. Jeho žena zemřela v chudobě.

Nejvýraznější postavou pánů z Týna byl ale Kryštof /žil v létech 1452 - 1518/. Před smrtí napsal prý vlastní životopis. V něm píše: "V r.1471 poslal mě otec s jedním zlatým kapesného do světa. Dostal jsem se až do Kraňska, potom k hraběti Švamberkovi do Štýrska. V r.1477 jsem vstoupil do služeb Bedřicha III. Bedřich vedl válku proti maďarskému králi Matyášovi. Po skončení války jsem se stal hejtmanem v Terstu, později místodržícím v Kraňsku."

Kryštof byl asi rozený diplomat. Císař ho pověřoval důležitými jednáními, zvláště když šlo o diplomatické styky s italskými knížaty. Po Bedřichově smrti opustil opustil Kryštof dvorské služby a vrátil se do Týna. Brzy se však tento světoběžník dostal znovu do víru událostí. Při jednání na zámku Kypru u bavorského města Kronachu byl přepaden lidmi hraběte Redwitze a zajat. Spoutaného diplomata uvrhli do hladomorny a na příbuzných požadovali výkupné 3 000 zlatých. Kryštofovi se ale podařilo uprchnout. Dosáhl Kronachu a v doprovodu 200 vojáků se vrátil domů.

Od počátku minulého století dobývali sedláci v okolí železnou rudu, kterou sokolovská vrchnost dávala vozit do železáren v Rotavě a Šindelové. V uhelném dole Erika se těžilo uhlí. Dosud je tento název používán i pro pískovcový lom, ve kterém se nacházejí třetihorní otisky listů.

Lomnice s Týnem jsou nyní spojeny v jednu obec. Leží na okraji sokolovské pánve, ne však na okraji jejího života.

T ý n

V roce 1785 napsal Schaller: „V Týnu je 33 domů a rozpadlá tvrz, někdejší sídlo rytířů z Týna, jejichž před roku 1660 Jindřichem z Týna vymřel.“

Opevněná tvrz, o níž se Schaller zmiňuje, stávala u domu čp. 17. Dodnes jsou tu krásně zachovalé vály, tvořící hráz vodního příkopu, napájeného dříve jedním ramenem Lomnického potoka.

K názvu osady Týna poznamenal Dr. Šimek: „Jméno Týn pochází od keltského slova »dunun«, což znamená výšinné hrazené město. Toto označení by se velmi hodilo na Lomnický vrch, oddělený od Týna hluboko zařiznutým korytem potoka...“

Zmíněný Jindřich z Týna byl horlivý protestant. Svému vyznání zůstal věrný pravděpodobně i po vydání císařského dekretu. Za hranice neodešel. Byl už příliš stár. Bylo mu dovoleno, aby až do konce života prodléval na své tvrzi. Jeho manželka zemřela v naprosté chudobě.

Nejvýraznější postavou pánů z Týna byl ale Kryštof (žil v letech 1453—1518). Před smrtí napsal prý vlastní životopis. V něm píše: „V roce 1471 poslal mě otec s jedním zlatým kapesného do světa. Dostal jsem se až do Kraňska, potom k hraběti Švamberskému do Štýrska. V roce 1477 jsem vstoupil do služeb Bedřicha III. Bedřich vedl válku proti maďarskému králi Matyášovi. Po skončení války jsem se stal hejtmanem v Terstu, potom místodržícím v Kraňsku.“ Kryštof byl asi rozený diplomat. Císař ho pověřoval důležitými jednáními, zvláště když šlo o diplomatické styky s italskými knížaty. Po Bedřichově smrti opustil Kryštof dvorské služby a vrátil se do Týna. Brzy se však tento světoběžník dostal znovu do víru událostí. Při jednání na zámku Kypru u bavorského města Kronachu byl přepaden lidmi hraběte Redwitze a zajat. Spoutaného diplomata uvrhli do hladomorny a na příbuzných požadovali neslýchané výkupné 3000 zlatých. Kryštofovi se ale podařilo uprchnout. Dosáhl Kronachu a v doprovodu 200 vojáků se vrátil domů.